

Utskrift av minnesanteckningar gjorda av Tjäger

Åmneblock vid sammanträffande 1987-03-

mellem Solvei, Ribe dal, Tjäger Åmneblock och

11:

860228

██████ hade på fredagskvällen den 28 februari besökt en teaterföreställning på Skeppsholmen. Han lämnade teatern vid 23-tiden på kvällen och gick över bron till en buss-hållplats i Kungsträdgården där han väntade på buss 43. Den skulle ha kommit till busshållplatsen 23.19 men var försenad. Medan ██████ väntade på bussen hörde han två skott som kom bortifrån NK. Skotten ekade över stan. I övrigt var det alldeles tyst på platsen. Fem eller sex minuter försent kommer bussen till hållplatsen. Den kom alltså 23.25. Vid hållplatsen vid biograten Spejeln gick några personer på bussen. ██████ uppmärksammade att ett utryckningsfordon körde över Stureplan mot körriktningen. Han kan inte uttala vad det var för slags utryckningsfordon. Han har ett minne av att han såg en rosafärgad skåpbil. Det kan dock ha varit en annan bil som hade blåljus. Han minns inte riktigt. Han är dock säker på att det var ett utryckningsfordon som han uppmärksammade. Vid busshåll-platsen Eriksbergsgatan steg det på några personer och klev av några personer. Bussen körde dock inte vidare och ██████ kom att undra varför. Han tittade då framåt i bussen. Där såg han en man stå på fotsteget vid den främre dörren vid föraren. Sedan ██████ fått syn på mannen kunde han inte släppa blicken från honom. Mannens ansikte var oerhört koncentrerat eller allvarligt. Han hade en mörkblå halvlång jacka på sig. På fötterna hade han sportskor. Mannen tittar inte på någon passagerare och ██████ såg inte att mannen pratade med någon. ██████ trodde först att han pratade med föraren men han kan inte med visshet säga att mannen gjorde det. Mannen höll ett paket i handen. Paketet var i grå plast. Storleken var ungefär som ett A4-kuvert. Paketet var ganska tjockt. Plasten var blank och grå och tjock. Det kunde ha varit böcker i paketet. Det såg inte ut som någon form av handbag. ██████ var 6-7 meter ifrån mannen på fotsteget i bussen. Mannen

80/8-94 HCD

P.4

var väldigt koncentrerad och tittade nedåt. Han var barhuvad. Håret var stubbat och kammat rakt framåt. Mannen stod påtagligt länge på fotsteget. Andra passagerare började skruva på sig och undrade varför inte bussen körde. Mannen bar runda glasögon. Plötsligt steg mannen av bussen. Han åkte alltså inte vidare med den. Då hade han stått någon minut på fotsteget. ██████ följde mannen med blicken. Mannen gick mot Stureplan. Han stog alltså inte kvar vid busshållplatsen. ██████ blev berörd av mannen på något otäckt sätt. Mannen hade någon slags utstrålning. ██████ har svårt att förklara sitt intresse för mannen men det beror som sagt på någon form utav utstrålning som fångslade ██████ Bussfärden fortsatte och ██████ kom sedermera till den fastighet som han bor i. När han ska öppna porten till fastigheten så träffar han ett par som också bor i fastigheten. Det paret öppnade dörren till fastigheten för ██████ gick sedan före paret upp i trappan. Han bor fem trappor upp i fastigheten. Fastigheten har ingen hiss. ██████ hustru var vid tillfället i Göteborg och ██████ gick och lade sig när han kommit hem. Klockan 04.30 på morgonen så ringer en kamrat till ██████ och berättar om mordet på Olof Palme. När ██████ hustru kom hem från Göteborg under söndagen så berättade ██████ om vad han upplevt. ██████ tror att mannen på bussen kan ha varit i 30-årsåldern. Under söndagen så sade också några kamrater till ██████ att denne borde berätta för polisen vad han hade upplevt. I Dagens Nyheter på måndagmorrnen så läste ██████ om ett vittne som sett en man med en plastbag. ██████ ringde då kl 07.00 till polisen och blev uppmanad att återkomma efter kl 8 med sitt tips. Han ringde då sedan kl 8.15. Han fick intrycket av att mottagaren av tipset var ointresserad. Det verkade handla mer om att sälla bort tips än att ta emot sådana. Tipsmottagaren frågade om mannen hade haft en mellanblå täckjacka och ifall han hade pratat på något utländskt språk. På den senare frågan kunde ██████ inte svara eftersom han inte hade hört mannen tala.

█████ gick sen och malde med sina upplevelser under måndagen. Vid 18-tiden på kvällen ringde han igen till polisen och kompletterade med att han hade kommit på att mannen hade glasögon. På tisdagen var ██████ på sitt arbete. ██████ kom händelsevis upp på ett besök. ██████ nämnde om sina upplevelser på bussen ██████ ██████

█████ berättade att han hade fått ett telefonsamtal på sin arbetsplats från ██████. ██████ hade sagt att Olof Palmes mördare fanns att söka i ██████

█████ ██████
█████ ██████
█████ ██████
█████ ██████
█████ ██████
█████ ██████
█████ ██████
█████ ██████

Han blev då ytterligare styrkt i sin tro att det var mannen från bussen han såg. ██████ går ut tillsammans med kollegan ██████ Han känner sig omtumlad. Han visste inte vad han skulle göra. ██████

█████ ██████
█████ ██████
█████ ██████

█████ sa då att det där är Palmes mördare och pekade ut mannen. Helt styrkt i sin uppfattning blev sedan ██████ när han ██████

█████ fick se en passbild av polismannen ██████ ██████ försöker sedan få kontakt med Hans Holmér. Han lyckas efter ett rapportprogram i TV. ██████ möter Holmér som kommer i en korridor med fyra livvakter. ██████ försöker då få kontakt. Han tar in Holmér i ett angränsande väntrum. Under samtalet står livvakterna på var sin sida om Hans Holmér. ██████ upplever det hela som en svår situation att framställa sitt ärende i. Hans Holmér är hela tiden otålig. ██████ berättar om vem han är och om bussfärden. Hela tiden blir han avbruten. När

0
10/12
KBM
13232
19158
15338

han i berättelsen kommit till mannen på fotsteget i bussen vill Holmér inte höra mer. ██████ frågar då om Holmér inte vill veta vem mannen är. ██████ visar därvid också fotografiet ██████ Holmér och livvakterna gick därvid därifrån. Dagen därpå var ██████ i ett annat ärende på besök hos SÄK. Han berättade därvid för en polisinspektör vad han hade upplevt. Hans berättelse togs sedan upp utav polismannen Stefan Karp. Den 11 mars ringer Jan Sundström från SÄK och säger att han övertagit ärendet. ██████ går samma dag över till SÄK. Där förhörs han mellan kl 14.00 och 16.15. Dagen därpå fick ██████ protokollet av Sundström. En polisman Frisell sa samma dag att det hela rörde sig om ett skrivbordsgripande. Den 13 mars anhölls VG. Den 14 mars var ██████ i sin ateljé ██████ där han träffade ██████. Det var ██████ som han också hade träffat under fredagskvällen på teaterföreställningen. Sundström ringde och ville prata med ██████ i ateljén. Det var mycket egendomligt att Sundström hade fått veta att ██████ eller han själv var i ateljén eftersom dom sällan besöker den. Sundström kallade ██████ till förhör. ██████ hade då redan varit hos polisen. Han var irriterad eftersom han endast hade lämnat ett spaningstips. ██████ säger att förhöret var mycket obehagligt. Hon hade blivit pressad. Hon hade från början blivit osäker om dagen. Den 17 mars kontaktade Sundström ██████ för ett sammanträffande den 18 mars. Vid det sammanträffandet tar Sundström upp ██████ i ett stort rum. Där får han träffa tre personer. Det pratades om tiden för bussens ankomst till Kungsträdgården. Det pratades också om klockor, bland annat klockan på Jakobs kyrka, vilken hade kontrollerats av polisen. Man visade också en färdskrivare som utvisade att bussen var vid busshållplatsen 23.19. Sundström pekar sen ut bussföraren som en utav de tre männen. ██████ var dock säker på att det inte var bussföraren. Bussföraren dementerade allt som ██████ hade berättat. Därefter tog Sundström med ██████ till ett annat rum. Sundström

var nu otrevlig. Han sa att man måste tro på SL. [REDACTED] vidhöll dock sin berättelse. Sundström tar då fram protokoll från förhöret med [REDACTED]. Enligt det protokollet hade [REDACTED] upp-
givit att [REDACTED] inte var på teatern den aktuella fredag-
kvällen utan att det var på måndag tidigare i veckan. [REDACTED] hade också sagt att [REDACTED] varit på bio under fredagen.
[REDACTED] försökte ringa [REDACTED] Sundström sa att man skulle lägga ned ärendet och han varnade [REDACTED] för åtal för förtal om [REDACTED] fortsatte. [REDACTED] föranstaltar om egna undersök-
ningar för att få bekräftat att det var på fredagskvällen som han besökte teaterföreställningen. Han erinrade sig att han under kvällen hade träffat [REDACTED] på teatern. Vidare så erinrade sig [REDACTED] att det var på just fredagskvällen som [REDACTED] besökte teatern. Detta gick också att styrka genom att det fanns en lapp som bekräftade att dom skulle besöka teatern i en fönsternisch. [REDACTED] ringer då till Sundström och berättar bland annat om den här lappen. Ett par timmar senare ringer Sundström och säger att [REDACTED] har bekräftat att det var på fredagen som [REDACTED] besökte teaterföreställningen. Sundström hävdar då att [REDACTED] inte åkte med den aktuella bussen. Det var två chaufförer som körde linje 43 den här fredagskvällen. Den andra chauffören var en kvinna som berättade om en man som stigit på och senare av bussen. Det var dock inte den aktuelle mannen. Kvinnan trodde sig också ha sett [REDACTED] på bussen. Det är fel enligt [REDACTED] försökte också med hjälp utav grannarna få bekräftat att han åkte med den buss han påstått. Till slut kom han i kontakt med mannen som kom ihåg bussfärden och också att den var sex minuter försenad. Mannen kom också väl ihåg att [REDACTED] hade varit med på bussen och att [REDACTED] hade varit med i trappuppgången. [REDACTED] ringde då återigen Sundström. [REDACTED] har inhämtat att en bussförare får inte byta pass. Skulle han eller hon göra det så förlorar han eller hon körkort och arbetet. SÄK gjorde dock inget vidare. Det gick någon måndag. [REDACTED] började sedan att försöka få tag på den förare som hade kört bussen. Av en händelse när han var ute på en bussresa så kom han att åka med den föraren som han hade träffat vid samman-

träffandet hos SÄK. Bussturen gick till Tantolunden. Det visade sig då att föraren hade bytt frisyr och att det alltså rörde sig om samme förare som [REDACTED] hade sett på fredagkvällen. Föraren heter [REDACTED]. [REDACTED] sa sig först att han inte hade sett någonting anmärkningsvärt på fredagkvällen. Det visade sig dock att han hade sett två personer som plötsligt dök upp och ville gå in i bussen, en person vid den främre dörren och en vid den bakre. En ljus person skulle enligt [REDACTED] ha gått in i bussen och satt sig. Den personen skulle ha varit andfådd. Personen hade vita öronsnibbar och var iklädd bryggjarjacka. Mannen var mycket lång. Efter den långa mannen kom den andre. [REDACTED] märkte att den personen hade nån form utav utstrålning. [REDACTED] sa också att en man hade gått av vid Surbrunnsgatan. Samme man hade sedan efter det att bussen kalibrerats gått på bussen igen. Enligt vad [REDACTED] har erfarit från en kollega hade SL under mordnatten sänt ut en efterlysning via kommunikationsradiosystemet. Den efterlysningen går numera inte att bekräfta. [REDACTED] var vettskrämd när [REDACTED] pratade med honom. [REDACTED] hade ringt den 3 mars till polisen men inte fått något gehör. Sedermera blev han dock efter egna kontakter föremål för SÄK:s intresse. SÄK var mycket intresserade särskilt av den långa ljuse mannen. [REDACTED] var "preparerad" före mötet den 18 mars. Efter mötet var ingen längre intresserad av [REDACTED].

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] Vid något tillfälle har [REDACTED] suttit och blängt mot [REDACTED]. Enligt [REDACTED] mening så har [REDACTED] troligen sett att [REDACTED] lämnade tillbaka pistolen till [REDACTED].

[REDACTED] och hans hustru har också blivit fotograferade av en främmande man vid ett tillfälle.

Roman
Lund
A5863

47 Roman
Lund
12975
H.L.